

ANTONI REIG

Bonnet, el prefecte piròman

“És l'home que fa falta, a l'indret on fa falta”. Aquesta és una de les frases pronunciades pel ministre de l'Interior francès, Jean-Pierre Chevènement, quan va nomenar Bernard Bonnet prefecte de Còrsega. Que Santa Llúcia li conservi la vista!, perquè l'enteniment... Abans de ser enviat a l'illa com a salvador de l'estat de dret, Bonnet ja s'havia lluit fent de prefecte d'allò que els francesos en diuen el Département des Pyrénées Orientales, i que per nosaltres es Catalunya Nord. Fins i tot la premsa francesa d'esquerres el qualificava d'ultra-jacobí.

L'assassinat, el febrer de l'any 1998, del prefecte Èrignac, va decidir el govern francès d'esquerres (un aplec de socialistes, comunistes, radicals d'esquerra, verds i el petit partit de Chevènement) a enviar Bonnet a Còrsega perquè hi restablís la situació i l'autoritat de l'estat, capturés els culpables de la mort del seu antecessor i posés fi a les estructures mafioses i al moviment nacionalista cors. Un any després, encara no se sap qui són els assassins d'Èrignac, l'estat ha quedat en ridícul i s'ha fet culpable d'actes terroristes i els nacionalistes, amb les recents eleccions a l'Assemblea corsa, han fet un creixement important, perquè hi van recollir el descontentament popular originat per l'actuació matussera del prefecte. Ara, Bonnet s'ha superat a si mateix, i ha esdevingut el primer prefecte de la V República empresonat per suposats delictes de terrorisme.

Una de les línies d'actuació del prefecte era la destrucció dels restaurants, hotels i complexos turístics sorgits a les platges de l'illa sense els permisos deguts, és a dir, il·legals. Va arribar a fer servir unitats d'enginyers de l'exèrcit per enderrocar-los, però les protestes de la població i dels seus representants locals van ser tan fortes que hagué de plegar. Mentrestant, havia creat una unitat especial de la gendarmeria (de la policia, no se'n fiava perquè considerava que era infiltrada de naciona-

listes corsos i per les xarxes de suport que té a l'illa l'ex-ministre gaullista de l'Interior, Charles Pasqua) directament sota les seves ordres: els GPS (Groupes de Pelotons de Sécurité). I és, a aquesta policia paral·lela, que li va encarregar que incendiés un restaurant; així matava dos ocells d'un tret: podia carregar l'atemptat als nacionalistes corsos i prosseguia la seva feina d'enderrocar les construccions il·legals.

Però aquest afer ha destruït Bonnet i ha estat un fracàs sonat de la política de duresa que el govern Jospin ha volgut aplicar a Còrsega. Tanmateix, per molts poders que tingués, el prefecte anava cada deu dies a París, on s'entrevistava amb dos consellers del primer ministre. Cal recordar que, el cas cors, no el porta exclusivament el Ministeri de l'Interior, sinó allò que en diuen “l'interministerial”: són el primer ministre mateix i els seus serveis qui coordinen l'acció de l'estat a Còrsega ensems amb els ministeris de l'Interior, Finances, Defensa i Justícia. Bonnet era només una peça de l'engranatge, que ara s'ha transformat en víctima propiciatòria, després d'haver fet mèrits propis per destacar-se davant tanta auto-

ritat ministerial junta ocupant-se de la petita Còrsega (250.000 habitants). Bonnet segurament que deu ser culpable, però no pas l'únic culpable. Per sobre seu sempre hi ha hagut uns responsables polítics del màxim nivell, que cada deu dies el rebien a la seu del primer ministre, al palau de Matignon. Aquests ni han dimitit, ni aniran a la presó.

Es van equivocar quan van nomenar Bernard Bonnet, quan van decidir una política de duresa, de repressió. França té un problema que no sap resoldre, i aquest problema es diu Còrsega. Després del fracàs del prefecte piròman (tal com l'anomenava un article del diari italià *La Repubblica*), el govern francès ha de tornar a demanar-se: i què n'hem de fer, de Còrsega?

“Bonnet segurament que és culpable, però no pas l'únic. Per sobre seu hi ha hagut uns responsables que cada deu dies el rebien a la seu del primer ministre.”

Periodista i professor